

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 260.834 van 30 september 2024
in de zaak A. 236.539/XII-9546**

In zake : L.R.
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Annelies Uytterhaegen
 kantoor houdend te 9550 Hillegem
 Provincieweg 477
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jean-François De Bock
 kantoor houdend te 1180 Brussel
 Bosveldweg 70
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 31 mei 2022, strekt tot de nietigverklaring van “de bestemmingsbeslissing dd. 13 mei 2022, genomen door de Vlaamse Overheid, afdeling Dierenwelzijn, in toepassing van artikel 42, § 2 van de Wet van 14/08/1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, waarbij twee honden in volle eigendom werden gegeven aan het asiel dat daarmee instemt”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 253.946 van 9 juni 2022 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 september 2024.

Staatsraad Ann Coolsaet heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annelies Uytterhaegen die verschijnt voor verzoeker en advocaat Gert Opdebeeck, die *loco* advocaat Jean-François De Bock verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 8 april 2022 stelt de inspectiedienst Dierenwelzijn op het adres W. in O. overtredingen op de dierenwelzijnswetgeving vast, neemt onder meer twee geïdentificeerde honden waarvan verzoeker de eigenaar is administratief in beslag en brengt de honden in afwachting van de bestemmingsbeslissing over naar een erkend dierenasiel.

3.2. Op basis van de vaststellingen door de inspectiedienst Dierenwelzijn van 8 april 2022, het dierenartsenverslag van 8 april 2022, de informatie uit het asiel van 11 mei 2022 en na verhoor van verzoeker op 15 april 2022, beslist het afdelingshoofd van de afdeling Dierenwelzijn van het departement Omgeving op 13 mei 2022 om in toepassing van artikel 42, § 2, van de wet van 14 augustus 1986 ‘betreffende de bescherming en het welzijn der dieren’ (hierna: de wet van 14 augustus 1986) de twee nader geïdentificeerde honden van verzoeker in volle eigendom te geven aan het asiel waar de honden in afwachting van een bestemmingsbeslissing waren overgebracht, dat daarmee instemt.

Dit is de bestreden beslissing.

3.3. Op 18 augustus 2022 wordt één van de twee aan het asiel toegewezen honden in het asiel geëuthanaseerd. De andere aan het asiel toegewezen hond wordt op 3 september 2022 door een derde geadopteerd.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie wat het belang van verzoeker betreft

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij werpt in de memorie van antwoord op dat verzoeker geen belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Zij zet uiteen dat de bestreden beslissing aanleiding heeft gegeven tot een eigendomsoverdracht overeenkomstig het burgerlijk recht. Zoals dit het geval is bij overheidsopdrachten kan de bestreden beslissing enkel op ontvankelijke wijze worden aangevochten, indien die nog geen aanleiding heeft gegeven tot het ontstaan van een overeenkomst overeenkomstig het burgerlijk recht. Het dierenasiel in kwestie heeft de eigendomsoverdracht aanvaard, zodat de situatie op burgerrechtelijk vlak is gewijzigd en vaststaat. Het is daardoor onmogelijk geworden de in beslag genomen dieren aan verzoeker terug te bezorgen. Daarenboven wijst de verwerende partij erop dat de ene hond is overleden en de andere hond door een derde is geadopteerd. De nietigverklaring kan in die

ECLI:BE:RVSCE:2024:ARR.260.834 XII-9546-3/7

omstandigheden verzoeker geen enkel voordeel opleveren, aldus de verwerende partij.

5. Verzoeker licht in het verzoekschrift zijn belang toe als volgt, wat hij herneemt in de memorie van wederantwoord. Hij wijst erop dat de bestreden beslissing een nadeel inhoudt, met name dat zijn honden, waarmee hij een emotionele band heeft, werden weggenomen. Hij ervaart hierdoor emotionele schade, die kan worden verholpen door de nietigverklaring.

In de laatste memorie betwist verzoeker de exceptie van niet-ontvankelijkheid, nadat die in het auditorsverslag werd bijgevalen. Verzoeker meent over het vereiste belang te beschikken daar, indien de bestreden beslissing wordt vernietigd, “kan worden besloten” om de honden aan hem terug te geven. Verder wijst verzoeker erop dat hij een procedure tot nietigverklaring van “de koopovereenkomst aan derden” aanhangig “kan” maken. Bovendien is het volgens verzoeker “overduidelijk” dat de bestreden beslissing blijkt geeft van een slechte handelwijze van de verwerende partij en dat de gevolgen daarvan enkel door een vernietiging kunnen worden weggenomen. Zelfs indien de teruggave van de honden niet langer mogelijk zou zijn, dan nog is er sprake van het vereiste belang. Verzoeker wil immers alle mogelijke nadelige gevolgen van de bestreden beslissing vrijdelen. Verzoeker besluit dat hij bijgevolg over een moreel belang beschikt.

Beoordeling

6. Gelet op artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan het beroep tot nietigverklaring bedoeld bij artikel 14 van deze wet, voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht “door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang”. Die vereiste is erop gericht de rechtszekerheid te dienen en een goede rechtsbedeling te verzekeren (RvS (A.V.) 22 maart 2019, nr. 244.015, Moors, ECLI:BE:RVSCE:2019:ARR. 244.015).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: vooreerst dient zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden; voorts moet de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook (RvS (A.V.) 15 januari 2019, nr. 243.406, Van Dooren, ECLI:BE:RVSCE:2019:ARR. 243.406).

Het belang moet niet alleen bestaan bij het instellen van het beroep maar moet voortduren tot aan de sluiting van het debat (RvS (A.V.) 22 maart 2019, nr. 244.015, Moors, ECLI:BE:RVSCE:2019:ARR. 244.015), zonder dat de verzoekende partij noodzakelijk elk belang bij de nietigverklaring verliest wanneer zij het initiële voordeel niet meer kan ambiëren (cf. GwH 9 juli 2020, nr. 105/2020, ECLI:BE:GHCC:2020.ARR. 105, punt B.11.2. en B.12.2).

Het staat aan de Raad van State te oordelen of de verzoekende partij die een zaak voor de Raad brengt, doet blijken van een belang bij haar beroep. De Raad van State dient er over te waken dat het belangvereiste niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze wordt toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010, ECLI:BE:GHCC:2010.ARR. 109, punt 4.3.; GwH 9 juli 2020, nr. 105/2020, ECLI:BE:GHCC:2020.ARR. 105, punt B.9.3.; EHRM 17 juli 2018, Vermeulen, t. België, ECLI:CE:ECHR:2018:0717JUD000547506, punten 42 e.v.).

Er is voor een verzoekende partij geen stelplicht om haar belang bij het beroep te omschrijven of toe te lichten. Echter, doet zij dat wel, hetzij in haar verzoekschrift, hetzij (wanneer haar belang in twijfel wordt getrokken) bij een eerstvolgende procedurele gelegenheid, dan schetst zij daarmee ook de contouren waarom het haar te doen is en moet de Raad van State met die door de verzoekende partij vastgelegde grenzen van het gerechtelijk debat rekening houden.

7. Verzoeker voert vooreerst een moreel belang aan erin bestaande dat hij emotioneel lijdt onder het wegnemen van de dieren. De vernietiging van de bestreden beslissing kan er evenwel niet meer toe leiden dat de dieren aan

verzoeker worden terugbezorgd. Het ene dier is immers overleden en het eigendomsrecht over het andere dier is overgedragen aan een derde. In de mate verzoeker zijn belang steunt op de mogelijkheid dat de dieren aan hem worden terugbezorgd, blijkt derhalve dat dit belang niet langer actueel is.

8. Verder voert verzoeker ter staving van zijn belang aan dat hij een procedure tot nietigverklaring van de koopovereenkomst aanhangig kan maken. De omstandigheid dat verzoeker een procedure voor de burgerlijke rechtbank aanhangig zou kunnen maken, verleent verzoeker evenwel geen voldoende rechtstreeks belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Verzoeker zou zijn belang dan uitsluitend ontleen aan het onwettig verklaren door de Raad van State van de bestreden beslissing om de toekenning van een mogelijke vordering voor de burgerlijke rechtbank te faciliteren, wat een onvoldoende rechtsreeks belang is.

9. In de mate dat verzoeker zijn belang staft door erop te wijzen dat de bestreden beslissing blijkt geeft van een slechte handelwijze en dat hij alle mogelijke nadelige gevolgen van de bestreden beslissing wil vrijdelen, overtuigt verzoeker evenmin. Allereerst wordt herhaald (zie *supra*, nr. 8) dat het loutere belang om de bestreden beslissing onwettig te horen verklaren niet volstaat. Voorts gaat verzoeker niet verder dan het poneren van een loutere veronderstelling en aanname zonder enig begin van bewijs dat is gesteund op concrete en verifieerbare gegevens, die door de Raad van State op hun merites kunnen worden onderzocht, zodat hij bijgevolg aan de hand van dit argument niet op overtuigende wijze aantoont dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing nog een voordeel in zijn hoofde verschaft en hij nog doet blijken van een actueel belang.

10. De exceptie is gegrond.

V. Rechtsplegingsvergoeding

11. De Raad van State kan luidens artikel 30/1, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van

advocaat van de in het gelijk gestelde partij. Te dezen wordt het beroep verworpen omwille van de definitieve toestand die is ontstaan door de definitieve adoptie van het ene dier door een derde en door het overlijden van het andere dier. In deze omstandigheden kan de verwerende partij niet worden beschouwd als een “in het gelijk gestelde partij” in de zin van artikel 30/1, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Zij kan bijgevolg geen aanspraak maken op een rechtsplegingsvergoeding.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een bijdrage van 44 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op dertig september tweeduizend vierentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Chantal Bamps,	kamervoorzitter,
Ann Coolsaet,	staatsraad,
Frédéric Vanneste,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Chantal Bamps